

Мардус Н., канд. екон. наук, доцент,
доцент кафедри економічного аналізу та обліку,
Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛІКУ І АУДИТУ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Зростання вимог щодо якості фінансової звітності на вітчизняних підприємствах, зміни у нормативних і методичних підходах до складання фінансової звітності зумовлює особливу увагу до вірного її оформлення та подання.

Дослідження окремих теоретичних і практичних аспектів формування підходів до обліку і аудиту фінансової звітності неодноразово здійснювалися як теоретиками застосування обліку і аудиту, так і бухгалтерами і аудиторами – практиками і є і нині актуальним питанням до розгляду.

Бухгалтерський облік на підприємстві ведеться безперервно – з першого дня реєстрації до ліквідації. Згідно із Законом України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.99 р. № 996, зі змінами від 16.10.2012 р., питання організації бухобліку в компанії належать до компетенції її власника або уповноваженого органу відповідно до законодавства та установчих документів.

Організація складання і подання фінансової звітності – це діяльність керівництва підприємства щодо створення, вдосконалення та контролю системи бухобліку з метою забезпечення достовірною інформацією внутрішніх та зовнішніх користувачів.

З моменту створення підприємства його власники або уповноважений орган мають забезпечити ведення бухобліку за встановленими в країні правилами, тобто НП(С)БО [1] і МСФЗ [2]. Проте їх вимоги, якими б

універсальними вони не були, не можуть врахувати особливості кожного підприємства. Тому в окремих аспектах зазначені стандарти окреслюють межі дозволеного вибору. Отже, мета положення про облікову політику на підприємстві – визначити ті аспекти обліку і фінансової звітності, щодо яких у підприємства є право вибору.

Відповідно до Методичних рекомендацій щодо заповнення форм фінансової звітності, при складанні фінансових звітів підприємства можуть визначати склад статей, за якими розкривається інформація, а саме можуть не наводити статті, передбачені у формах фінансової звітності, затверджених національними положеннями (стандартами), у разі якщо за ним відсутня інформація до розкриття (крім випадків, коли така інформація була в попередньому звітному періоді), а також включати у фінансові звіти додаткові статті у порядку, визначеному НП(С)БО 1 "Загальні вимоги до фінансової звітності", у разі якщо стаття відповідає таким критеріям: інформація є суттєвою, оцінка статті може бути достовірно визначена [2].

При організації складання і подання фінансової звітності на підприємстві, особливу увагу треба приділити розробленню концепції облікової політики на підприємстві.

Склад звітності та строки її подання регулюються Постановою КМУ від 07.11.2013 р. №820 внесла зміни до постанови КМУ від 28.02.2000 р. № 419 "Про затвердження Порядку подання фінансової звітності" [3].

У фінансовій звітності обов'язково наводиться інформація, розкриття якої вимагають національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку або міжнародні стандарти фінансової звітності та/або інші нормативно-правові акти Міністерства фінансів України з питань бухгалтерського обліку. Інформація, що підлягає розкриттю, наводиться безпосередньо у фінансових звітах або у примітках до фінансової звітності.

Складання фінансової звітності на підприємстві повинна відповідати основним принципам, серед яких основними є: дохідливість і зрозумілість інформації; доречність інформації; достовірність інформації; періодичність; єдиний грошовий вимірник; зіставність тощо.

З наведених вище досліджень рекомендовано при складанні та поданні фінансової звітності дотримуватися основних принципів та елементів щодо організації фінансової звітності, а саме, НП(С)БО і МСФЗ. Дотримання основних принципів є важливим аспектом щодо відносин з контролюючими органами та аудитом.

Основні завдання аудиту фінансової звітності є збирання та оброблення достовірної інформації про господарсько-фінансову діяльність суб'єкта господарювання і формування на цій основі аудиторських висновків.

Методичні підходи до аудиту фінансової звітності полягають у сукупності способів і прийомів, за допомогою яких ведеться дослідження предмета та об'єктів аудиторської діяльності. Передусім це загальні методичні прийоми, такі, як індукція, дедукція, документування, оцінка, групування й узагальнення інформації [4].

Список використаних джерел:

1. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності». – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.nibu.factor.ua/ukr/info/instrbuh/npsbu1/>.
2. Мардус Н. Ю. Аспекти організації обліку і фінансової звітності / Н. Ю. Мардус, С. В. Брік // Науковий вісник Херсонського державного університету. Сер. : Економічні науки. – 2014. – Вип. 9, ч. 6. – С. 219-222.
3. Фальченко О. О. Процес подання та оприлюднення фінансової звітності підприємства / О. О. Фальченко, Н. Ю. Мардус // Економічний вісник Запорізької державної інженерної академії. – 2017. – Вип. 5 (11), ч. 2. – С. 167-170.
4. Мардус Н. Ю. Особливості аудиту фінансової звітності підприємства / Н. Ю. Мардус, Д. Л. Селюков // Наука і освіта – запорука розвитку економіки : зб. матеріалів 3-го Міжвузівського молодіжного наук.-практ. форуму / ред. Є. М. Строков. – Харків : НТУ "ХПІ", 2016. – С. 21-23.